



Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue] voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Tit. XIII. De Magistris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

DE MAGISTRIS. TIT. XIII.

Ludi magistri à quibus libris se abstineant.

QVI literas docebunt, non solum libros Indice sancte sedis Apo-stolicæ auctoritate edito, nominatim uetitos, pueris non interpretentur, aut ab illis legi patientur, sed neq; etiam alios, quibus ob-scœna, uel turpia contineantur.

Quæ pro bonorum morum institutione prætabunt.

Cap. I. In scilicet citoaldo

RAECIPIMVS etiam, ut bonis moribus, & salutaribus præceptis eos erudiant; in primisq; in aliqua pia, & Christiana insti-tutione, si Episcopo videbitur, exerceant; ceteraq; omnia offi-cia, quæ Leo X. in Lateranensi Concilio statuit, prætent: in ijs si deliquerint pro delicti genere plectantur.

Libro etiam notandi fidei professionem emittant.

QVICUNQUE literas, & liberales artes, quouis nomine, uel publicè, uel priuatim docent, ij quales, quales sint, & reliqui præterea, quibus Pij IIII. constitutione, uel supra fidei professionem facere ius-sum est, trium mensium spatio illud ad formulam ab eodem Pontifice præscriptam, aut iam præstissime ostendant, aut re ipsa prætent.

Qui verò in postarum illud legendi interpretandi, docendiq; munus suscep-turi sunt, fidei professionem ad idem præscriptum ante prætent, quam id suscipiant, exerceantve. Hique, & illionnes libro notentur.

Si professionem à se emissam non docuerit parochus non patiatur sed ad episcopum deferat, qui de illo inquirat.

PArochus uero modo patiatur, in sue Parochie finibus id, ut supra, munus à quoquā deinceps suscipi, aut iam nunc susceptum exerceri, si is scripto Episcopi testimonio non ostenderit, se fidei professionem præstissime immo verò, si ita testatum non fecerit; ei illo munere inter-dicat; si non paruerit, ad Episcopum deferat, qui in cum prout juris est, ani-maduertat.

Qualiter ante fidei professionem pro illis testificationes ha-beantur. Cap. V.

ET quoniam ad Christianam pietatem hoc valde interest, ut instituen-dæ pueritiae, atque adolescentia munus committatur uiris, non scien-

Sess. 9. in
Decre-to,
cuius
I scripto
est. Re-
forma-
tio cu-
rrix, & al-
tionu, in
princip-
ton.
Coc. V.
Vid. sup.
de sum-
ma Trin.
& fide
ca. c. 2.
vbi const.
citatur
& c. 9.

Hoc probè meminit Concil. Mogun. sub Archiep. Sebastiano an. 1549. i decr. 96. De Magistris scho larū To s. quò loci dī qd in administratio ne vtrius que reipub. & ecclesiastice, & secularis, successio à pueris depéderet. Vid. sup. de sum. Trin. c. 9 vid. Cōc. Mogun. in Decr. supra citato.

tia solum, sed fide, ac moribus, uitaq; probatis: eam ob causam, vt à quo fidei professionem Episcopus recepturus est, ante ab eo cùm uitæ suæ ratione perquirat; tum, si quod testimonium fidei, morumq; à probatis uiris habet, afferri iubeat.

Quod si ea, uel non afferuntur, vel eiusmodi sunt, quibus ipsius Episcopi conscientiae, ac iudicio non satisfiat, id ipsum aliunde Episcopus querat, atque ijs præsertim, apud quos ille diu fuerat, hocq; diligentius inuestiget, si ratiæ longinquis, uel heresis nomine suspectis, uel morum corruptela inquinatis locis illum esse, aut uenire animaduertit.

Etiam de vita, & moribus eorum, ac puerorum institutione, & ne obscena illis exponant qualiter inquiratur.

Cap. V I.

HOC præterea diligentiae adhibeat, ut posteaquam aliquis, fidei professione ad prescriptum facta docendi curam suscepit; eius etiam uitæ, morumq; ratio, & puerorum institutio aliquando obseruetur, idq; in ijs potissimum ludi magistris, qui certa patta mercede, in disciplinam suam traditos pueros domi educant.

Quorum librorum lectione, explicatione ve puerorum, aut adolescentium animi deprauantur, & mores facile corrumpuntur, quo in genere ij sunt, qui res obscenas, & turpes continent: eos, ut Indice Tridentino sanctum est, à ludi magistris prelegi, explicari ve, Episcopus non patiatur: ac plane uetus, ab illis quicquam exponi, quod bonis moribus repugnet, quodq; impietatem inducat, ut Lateranensi Concilio decretum est sub Leone X.

Quæ salutaria, & ea tantum diebus festis adolescentes, à ludi magistris doceri præcipiuntur. Cap. VII

IUbeat Episcopus pueros adolescentes ve à ludi magistris Christiana religionis præcepta, atque fidei rudimenta doceri, adhibitis ijs solum libris, quos Episcopus ipse prescriperit, prout ad illud instruendi munus eos idoneos esse iudicauerit. Dominicis verò, festis diebus, nullo alio præterea doctrinæ genere illos instrui liceat, quod omne eo ipso Concilio Lateranensi prescriptum est.

Ad quæ sacra, & eorum discipuli conueniant magistri curabunt, & de ijs qualiter visitandis erunt. Cap. VIII.

ILLUD etiam eisdem prescribat, ut diebus festis scholæ suæ adolescentes, pueros ve, aut ipsi conducant, aut frequentes illos conuenire iubent, ad solenne Missæ conuentualis sacrum, ad uerbi Dei conciones, ad diuina uesperarum officia, ad sacrarum literarum interpretationes, ad doctrinæ Christianæ scholas, & ad alia denique uitæ spiritualis studia, atq; excitationes.

Hoc Cōcili. Later. loco superiorius memorato, cauū est.

Hac

Hec omnia an ab ijs prestantur; Episcopus visitando, aut ipse, aut alius eius nomine inuestiget diligenter, tum maxime, an libros isti apud se habent, vel ob fidei doctrinam, vel ob morum institutionem damnatos, improbosve; tum preterea, an qui in eorum disciplinam traditi sunt honeste eduntur.

Qualiter clerici inferiores, à superioribus diligendi, & ab Episcopo quotannis instituendi, & inquirendi.

Cap. I X.

EPISCO^PV S sacerdotes aliquot vitez integritate, & scientia probatos in Urbe deligat, à quibus Clerici inferioris ordinis, sepe conuocati, vitez Ecclesiastice & moribus instituantur. Eos autem ipsos Clericos uniuersos, semel, atque iterum saltem quot annis Episcopus ad se item conuenire iubeat, vt progressiones intelligat, quas quisque eorum ad literarum cognitionem, tum ad vitę spiritualis disciplinam fecerit.

Episcopus quos ad informandum populum, qualiter instruendum adscribat. Cap. X.

EPISCO^PV S parochos, & alios prouectiori etate Clericos, qui apti sint; ijs studijs, atq; exercitationibus adscribat, vt, & in sacrosancti Euāge- lij sensibus, ijs potissimum cognoscendis, ac percipiendis versentur, qui ad populum Christiana disciplina, moribusq; informandum pertinent; & in comparanda etiam doctrinæ exerceant, quæ in explicandis est conscientię casuum questionibus.

Episcopus qualiter, & quibus clericos etiam sacerdotes ingenij non solerti erudiri curet recognoscat, instruat, ac quæ de eis libro notet. Cap. XI.

RE LIQ Y O S enim autem, de quibus aut ob ingrauescentem etatem, aut ob ingenij tarditatem, ob aliam re causam, ad literarum doctrinam capescendam exigua progressionis spes est, in id saltem incumbere iubeat, vt in Romano, vel alio breuiori probati auctoris Catechismo, pro eorum ingenij captu, instruantur: ijq; si studiores, iam olim sacerdotio, aliqui ve sacro ordini adscripti sint, in sacrificij Missæ mysteriorum, & sacrorum rituum, statarumque ceremoniarum cognitione, & in sanctioribus significationibus, atque in sui ordinis Ecclesiarum functionem disciplina, breui aliquia institutionis ratione erudiantur.

Hanc autem diligentiam, & in urbe, & in diœcesi Episcopus exequatur, tum omni qua poterit ratione, tum aut opera Theologorum, seu magistrorum, qui in Cathedrali, Collegiatisq; Ecclesijs sunt, aut adiumento regularium, in monasterijs sacras literas interpretantium, siue hoc ipsum munus bonarum artium disciplinis Clericos erudiendi suscientium, ali-

qua illis studio suo erogata, attributa ve eleemosyna, vel si opus erit, ab ijsdem etiam Clericis, contributa, aut secularium sacerdotum, quos in sua urbe, dia cesse peritiores, probatoresq; habuerit, studio, quorum sacerdotum charitate, ac diligentia clericos imperitiores, aut singulos, aut complures simul, litteris, & clericalem virtutum disciplina instituendos commendabit. Diligentia huius fructus, quod vberior existat; is aliquando per annum, doctis adhbitis viris, illorum singulorum ad studia progressiones, prout expedire existimat, recognoscet, omni paterna solicitudine, & diligentia ratione.

Cognoscat etiam aliquando progressum, quem in sacrarum ceremoniarum rituumq; disciplina idem fecerint; opera adhibita sacerdotum Ecclesiasticarum ceremoniarum usuperitorum, a quibus eos instrui iussit.

Deinde, vt non solùm in literarum studijs, atque exercitationibus, sicut etiam in disciplinæ morum officijs clerici se Studiosius contineat, indesq; magis ad Clericales virtutes progrediatur; idem, & inferioris ordinis Clericos, vt supra iussum est, & sacerdotes prætere a, modò uniuersos, modò partem eorum modò certos aliquos singulos, ad se aliquando conuocet: illorumq; uniuscuiusq; uitæ rationes Christianarum virtutum exercitationes, & progressus cognoscat; adhbitis sacerdotibus in vita spiritualis, clericalemq; virtutum disciplina exercitatis.

Conuocato præterea sapè per annum, ut alijs iussum est, ad se Clero, aut ipse, aut sacerdos aliquis, vir doctus, in Ecclesiasticaq; disciplina versatus, eius nomine ad illum, remotis laicis, sermones, concionesve habeat de ordinis eorum præstantia, & sanctissimis officijs, de virtutibus, quibus Clericalis ordinis homines prælucere debent; de viris, quibus in populo offensionem præbere possunt, de omni denique clericali morum disciplina, virtutumq; perfectione.

Cleri autem sui, & doctrinæ, & disciplinæ ratio omnis, quod sibi exploratum sit, singulorum tum sacerdotum, tum inferioris ordinis Clericorum nomina, vitæ rationem, studia, exercitationes, progressiones, statum omnem digne certo libro notari mandet Episcopus.

Magistrorum probatio, facultasq; triennium non excedat, & nisi qua indagatione prævia non prorogabitur. Cap. XII.

Quo autem exploratores uitæ, disciplinæq; Christianæ mores magistrorum præceptorumve sint; eam Episcopus cautionem adhibeat, vt cum illos moribus probat, huins probationis facultas, literis exarat a, nè diutius cuiquam eorum suffragetur, quam per annum, vel biennium, trienniumve ad summum. Quo tempore confecto, cum Episcopum adierint, qui illam proroget, confirmetve; tunc maximè is de illorum moribus, uita, ac etiam, de docendi, instituendiq; rationibus item diligenter perquirat; si quæ eos nec præstare quæ debent specialiter quoad docendam doctrinam Christianam, uel in re aliqua offendere animaduerterit; facultatem

ne pro-

ne proroget, ne ve confirmet, anteaquam illorum, uel negligentiam, uel aliā culpam, emendatam cernat.

Prophana etiam pijs interpositionibus qualiter exponantur.

Cap. XIII I.

Si quæ prophana magistri aliquando exponent, omnia ad rectam disciplinam, egregiamq; morum indolem plæclaris interpretationibus traducere studeant; quod facile assumentur, si quid perpetuò in suis explanationibus interponent, quod ad institutionem Christianæ pietatis studijs dignam pertineat.

Cum incipitur, uel absolvitur iudicis pueri qualiter orent.

Cap. XIII I I.

Quotidianas ludi exercitationes, ac studia inchoent, & concludant ite pia aliqua oratione, & prece, quæ ante aquam absoluatur, pueri eludo sine vergenti causa ne missi fiant.

Proinde in gymnasio, loco decenti, & perspicuo tabella alicuius sacrae imaginis appendatur, ad quam diebus singulis discipuli statas preces faciant.

D E H A E R E T I C I S. Tit. X V.

Sacram Scripturam in obliquos sensus trahentes qualiter puniendi, & de hoc populi admonendi. Cap. I.

EFARIA est eorum temeritas, qui Sacrae scripturae uerbis, uel sententijs, ad iocum, assentationem, contumeliam, superstitionem, impietatem, aut ad quosvis profanos sensus abutuntur. Quamobrem Episcopus in eos, qui in hoc genere deliquerint, ex sacerdorum Canonum, & Tridentini Concilij decretis grauiter animaduertat.

Et ut detestabilis hæc licentia prorsus tollatur, fidelem populum per concionatores, parochos confessores de huic peccati grauitate frequenter admonendum curabit.

Edictum ratione prauitatis hæreticæ contra non deferentes Episcopo, vel inquisitori proponendum. Cap. II.

Episcopus, editio quotannis publicè proposito, omnes, & singulos sua diœcessis homines, etiam quavis dignitate, gradu, honore ve preditos, moneat, eidemq; in uirtute Sanctæ Obedientiæ, ac pena excommunicationis latæ sententiæ proposita, id iubeat, ut si eorum quispiam iam scit cuiusvis sectæ hereticos homines, eorum nomine suspectos, aut infames, aut

Vid. D
Th. 2. 2.
q. 9. ar. 1.
& seq.
Conci.
Triden.
Ses. 4. De
cre. de
edi. & v-
su fac.
libr.